

"TÍVOLI"

SOCIEDAD ANÓNIMA

BARCELONA

26 d'Agost de 1922

Benvolgut amic Sr. Pujol: avui he arribat de Madrid i així qu'arribo a casa el carter em porta la seva carta del 18 sens dupte creuada amb una meva que vareig escriureli si mal ne recordo el 17 contestant a la seva postal d'arribada.

Celebrém extraordinariament que la seva senyora estigui cada dia millor i esperem la noticia de que ja s'enfila per les muntanyes sense ni recordar-se dels dies passats a la clínica. Dic enfilarse per les muntanyes pensant ho fassi pel seu propi esforç, no pas seguint aquella seva costum de fer-ho a cavall d'un matxo.

Efectivament ja est'em instalats, ja no'ns falta res; la sogra satisfeta, el sogre satisfet, la dona satisfeta i fins la Sinteta també satisfeta. No queda mes qu'un neguit; el famós cuarto de bany qu'encara no s'ha pogut inaugurar perquè no tenim l'aigua suficient.

Com dic al comensament avui he arribat de Madrid ahont vareig anar-hi dimarts per a deixar ultimat l'assumpte del magatzem. Finalment ja em firmat i dilluns pendré possessió de la casa ~~de Madrid~~. He firmat un contracte d'arrendament que mes aviat podria dir-se qu'es d'associació. Està bé ~~una~~ i dic està bé no sols per a mi si no també baix el punt de vista de l'Unió. Ja l'llegirà.

A Madrid he passat tres dies d'una calor rabiosa, comprenc que no hi quedi ningú que tingui tres pessetes. Ni de dia ni de nit si pot respirar perquè s'aspira foc. El dimarts a la nit el vareig passar al tren, departament plé, calor exflociant, tuf i ni pensar en pogueu dormir. Dimercres, dijous i divendres a Madrid patin aquella calor que fa qu'un se senti goç; el coll sec i amb ganes de treure tres pams de llengua, i la nit de divendres a dissabte al tren, també plé, calor exflociant, tuf i sens pogueu dormir. Avui i demà espero fer la pau, perxó no he volgut pendrer possessió de la casa fins a dilluns; avui i demà m'estaré sense fer res i jaient tot el dia.

La meva dona dilluns passat s'en va anar cap a Gurb i no'n se res. Vareig ordenar-li qu'escrivis enviant la carta pel recader al objecte de que jo tingués carta al arribar a Barcelona.....i efectivament les meves ordres han anat al pou; es veu que no ha tingut temps de fer-ho.

I ara aném a la contestació a les seves carinyoses paraules per a qu'ens enfilem cap a Tremp. Sense paveries, sense fer de Martí, es a dir sense parlar com diuent que parla en Martí, tenia i tinc moltes i moltes ganes de fer el viatge; comprenc ben bé que em convidria molt i la perspectiva d'una dies junts es ben agradosa i temptadora, pero no pot esser, es absolutament impossible perquè tinc una feina boija i d'aquella feina personalíssima que sols podria deixar de fer si m'en veies impossibilitat per malaltia. Primer el magatzem; vui que dins el Septiembre surti l'edició perquè ja m'en dono vergonya i demés es molt convenient fer-ho sortir avans de compensar el curs, en aixó cal agregar-hi les coses ~~de~~

"TÍVOLI"

SOCIEDAD ANÓNIMA

BARCELONA

manar pel ressortiment de la botiga i el donar-hi l'organització que jo penso donar-hi al objecte de que marxi lo millor possible. Segon, el Tívoli, vosté ja sab qu'els actuals empressaris son un xic de cuidado, tenim tots els tranguis de ferse ells carrec del teatre el dia 1 de Septiembre i veurer que fan fins el comengament del liric catalá que per ara fa goig. Tercerament el circ; estém ja en plena febra de trevall amb tots els bullits de si no portan el ferro, de si el fuster no fa els pressupostos, de si l'arquitecte estineja i cal moureli rahons perquè vingui i a tot aixó Don Joaquim que s'en va dintre cinc o sis dies per a estarse un mes i mitj fora, i per tan quedaré com qui diu tot sol, perquè En Ventura que podria ajudar-me en la questió de circ, está tan plé de mals de cap amb el Novetats, que no cal pas comptar amb ell. A tot aixó els edificis Sacrest que a mitjans de Septiembre cal bellugar una mica anunciant-los un xic per veurer si acabém de llogar tot lo que queda, de manera que facilment compendrà que malgrat els meus desitjos no puc abandonar el puesto. Potser quant vostés siguin aquí buscarem la manera d'anar a fer una excursioneta tots junts per a pasar tres ó quatre dies, en fi ja veurém, mes no cal pensar en qu'ens vegin a Tremp aquest any; ara, l'any que vé pot dar-se com cosa feta, si vostés hi venen, nosaltres també hi vindrém a passar-hi una setmana.

Demés de totes les rahons que disculpen el que aquest any no vinguém, encara en queda un altre. No sé la meua dona que pensa fer puig com dic, avans, no n sé ni un mot i per tant no sé si vindrá amb les nenes ni sé quin dia pensa venir.

Tampoc crec que vingui l'amic Vives perquè també al magatzem se li gira un xic de feina. Diu qu'aquest any sols anirà tres dies a una excursió amb el Sr. Tomas.

Noticia trista. S'ha mort en Joan, el cafeter de l'Orfeó. Al Palau com pot suposar-se, la passa res, tot está encalmat de mala manera.

Res mes a dir-li, mil i mil mercés pels seus desitjos de que pujém, reports ben afectuosos de tots nosaltres per a tots vostés i desitjant qu'arrivi el 14 de Septiembre perquè la calor ja no sigui tan forta i per a poguer fer petar la xerradeta amb vosté, rebí una abressada de son affm.
amic

*Es un cart aguant reduitach amb
mox una altra i escrita encara amb
mox una altra. Rubric per afe un
etc a capítol de marge i a l'any d'enten-
aixapre*

